

Arrest

nr. 340 042 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 12 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten, een Arabische soenniet te zijn en afkomstig te zijn uit de wijk Al Shimal in de stad Jabalia, in Gaza. U ging er naar school, en werkte er als kapper en soms in een café. Omwille van de oorlog in Gaza en de slechte levensomstandigheden daar, vertrok u tijdens de zomer van 2022 uit Gaza. U reisde via Egypte, richting Turkije, waar u 9 maanden verbleef en werkte als kapper en in fabrieken, en belandde uiteindelijk in Griekenland, waar u op 8 maart 2023 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende en u sedertdien verbleef in een opvangcentrum in Samos. Op 7 juni 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en diende u het centrum te verlaten. U bent dan naar Athene getrokken waar u een woning samen met anderen huurde en waar u drie maanden werkte als kapper in een kapsalon. U werd in deze periode bedreigd door de tussenpersoon van de smokkelaar. Na het horen over het sneuvelen van uw familieleden in Gaza, kon u zich niet langer concentreren en moest u

stoppen met werken in het kapsalon. Hierna was u werkloos. Toen een jongen op straat u aansprak om zijn haar te knippen, stelde deze persoon voor om u te helpen door een ticket voor u naar België te boeken. U reisde dan op 3 of 4 december 2023 naar België en op 7 december 2023 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U vreesde in Gaza de oorlog en de slechte levensomstandigheden, terwijl u in Griekenland problemen vreest met het vinden van werk, het verkrijgen van medische zorgen, de wijk waar u in woonde en de tussenpersoon van de smokkelaar.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: documenten ter staving van uw leven in Gaza, een document uit Griekenland, een medisch rapport over uw besmetting met de griep, hoofdpijnen en psychologische problemen in België en foto's van uw familie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u mogelijks zou kampen met psychologische problemen. Deze zouden het gevolg zijn van uw moeilijke reisweg naar België en de situatie in Gaza. U zou hiervoor eerder in behandeling zijn geweest. U legde ter staving een kopie van een attest van een psycholoog, d.d. 31/03/2025 neer, waarin staat vermeld dat u twee weken op consultatie bent geweest en dat symptomen van depressie en PTSD werden vastgesteld. Dient evenwel te worden opgemerkt dat u niet in concreto aantoonde op heden nog steeds te kampen met psychologische problemen. Wanneer aan het begin van het persoonlijke onderhoud gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat alles goed met u ging (CGVS 1, p. 2). Ook bij aanvang van het tweede interview verklaarde u hetzelfde (CGVS 2, p. 2). Bovendien dient te worden vermeld dat wanneer uw mogelijke psychologische problematiek besproken werd, en u gevraagd werd hoe u zich nu voelde, u verklaarde dat u zich goed voelde (CGVS 2, p. 4). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn namelijk uw eigen verklaringen en de informatie verkregen van het Ministry of Migration & Asylum (Hellenic Republic), en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.c. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist, gezien u verklaarde een positieve beslissing te hebben gekregen (CGVS 1 p. 7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale

bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met de tussenpersoon van de smokkelaar, zijn ongeloofwaardig. Wanneer u gevraagd werd om alles te vertellen over de problemen die u met de smokkelaar had, verklaarde u vaagweg dat u afgeperst werd en geld onder dwang moest geven (CGVS 1, p.20). Ook toen u verderop specifiekere vragen over uw problemen gesteld werden, bleven uw antwoorden even beperkt en vaag. Zelfs wanneer uw advocaat tussenbeide komt en zelf een aantal vragen begint te stellen blijft u bijzonder vaag en kort en stelt u dat het in Athene plaatsvond was en door jaloezie gemotiveerd werd, maar slaagt u er niet in om concreet te stellen wat er met u gebeurd is. Wanneer u gevraagd werd om toch specifiekere te zijn en dat u meer details moet kunnen geven over wat er gebeurd is, antwoordde u dat u details aan het geven was (CGVS 1, p. 21). Los van het feit dat uw verklaringen te beperkt en vaag zijn, zijn ze bovendien ook nog tegenstrijdig. Tijdens het eerste onderhoud bij DVZ, verklaarde u op Facebook met de dood bedreigd te zijn geweest door de smokkelaar 1 maand na aankomst op Samos (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat de dreigingen enkel via via verliepen en dat u de personen die hij stuurde overigens ook niet kende (CGVS 1, p. 21). Toen u met deze discrepantie in uw verklaringen werd geconfronteerd, verklaarde u plots dat hij u nooit via Facebook heeft proberen bereiken (CGVS 1, p. 21). Bijgevolg kan er aan uw bewering problemen te hebben gehad met uw smokkelaar geen geloof worden gehecht.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, de veiligheidssituatie in de wijk waar u woonde (CGVS 1, p. 15-16) het leren van de taal (CGVS 2, p. 7), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U toont in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zegen geconfronteerd werd, niet aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden.

Vooreerst weten uw verklaringen over de moeilijkheden die u zou hebben gehad met het zoeken naar werk in Griekenland, niet te overtuigen. Tijdens het eerste interview bij DVZ verklaarde u in Griekenland naar werk te hebben gezocht maar geen werk te hebben gevonden (Vragenlijst DVZ, infopunt 33). Daargelaten deze moeilijkheden slechts blote beweringen zijn en louter socio-economisch van aard zijn, bleek u tijdens het persoonlijke onderhoud plots alvast wel te hebben gewerkt als kapper in Griekenland (CGVS 1, p. 10; 13). Door persoonlijke problemen bent u echter uw job in het kapsalon na drie maanden verloren en beweerde u nadien geen job meer te kunnen vinden in Griekenland. Wanneer u daarop gevraagd werd welke stappen u heeft ondernomen om opnieuw werk te zoeken, antwoordde u dat u geen stappen ondernomen heeft als gevolg van uw mentale toestand (CGVS 1, p. 17), waar u geen enkel bewijs van weet voor te leggen (CGVS 1, p. 18). Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet voldoende inspanningen leverde om een job te vinden.

U verklaarde ook dat het niet mogelijk was voor u om de taal te leren in Griekenland. Wanneer gevraagd welke pogingen u had ondernomen, verklaarde u door middel van een blote bewering die u op geen enkele wijze wist te staven, dat er geen scholen in Griekenland bestaan maar dat u wel geprobeerd hebt (CGVS 2, p. 8). Dit is echter onvoldoende. Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet voldoende inspanningen leverde om de taal te leren.

Uw verklaringen waarin u stelt moeilijkheden te hebben gehad bij het verkrijgen van medische hulp en medicatie in Griekenland (CGVS 1, p. 16), kunnen niet overtuigen. Wanneer u gevraagd werd of u iets van medische hulp had gezocht in Griekenland, liepen uw verklaringen sterk uiteen. Eerst verklaarde u dat u er aan had gedacht, maar dat er geen dokter is en dat u eigenlijk niks had gedaan en zonder zorg bleef (CGVS 1, p. 19). Verderop in het eerste onderhoud stelt u plots wel, door middel van een blote bewering die u opnieuw op geen enkele manier weet te staven, naar het ziekenhuis bent geweest, maar hier weggestuurd bent geweest omdat u geen tolk bij had (CGVS 1, p. 20). Los daarvan, weet u bovendien ook niet hoe het betrokken ziekenhuis heet waar u naartoe bent gegaan, noch waar ergens het in Athene gelokaliseerd was (CGVS 1, p. 20). Een dergelijk verloop van verklaringen leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering naar het ziekenhuis te zijn geweest in Griekenland. Het feit dat u daarbovenop ook niet weet of u eventueel in de toekomst geholpen zou kunnen worden in Griekenland voor uw medische problemen (CGVS 1, p. 19), leidt het CGVS ertoe te besluiten dat u – wederom – onvoldoende inspanningen geleverd hebt.

Uw verklaringen over uw medische problemen zelf, weten ook niet te overtuigen. Wanneer gevraagd welke medische problemen u in Griekenland hebt gehad, antwoordde u vaagweg gezondheidsproblemen. Pas nadat de derde keer de vraag gesteld werd, antwoordde u dat uw arm genaaid is, u hoofdpijn had, diabetisch bent en koorts door uw verwondingen had (CGVS 1, p. 18). Wanneer gevraagd of u iets van medische documenten hebt om dit te staven legde u onder andere een document neer waarop gesteld werd dat u de griep had op 11 maart 2025, wat bijgevolg onvoldoende ernstig is. U legde ook documenten neer met betrekking tot uw hoofdpijnen. U verklaarde dat deze het gevolg waren van een val als kind toen u nog in Gaza was. Ook in Griekenland had u deze hoofdpijnen al. U liet het echter na om in Griekenland een dokter hiervoor te raadplegen omdat er geen organisatie zou zijn die u hiermee zou kunnen helpen (CGVS 2, p. 4). Dit is echter onvoldoende. Bovendien blijkt ook niet uit uw verklaringen dat u hiervoor verder in België zou worden opgevolgd, en blijkt uit het voorgelegde verslag dat verdere medische opvolging niet nodig is (attest 07/05/2024). U legde daarnaast ook een attest neer afkomstig van een klinische psycholoog waarin zou staan dat u mogelijks zou leiden aan een depressie en PTSD. Toen u de eerste keer gevraagd werd of u die psychologische problemen ook in Griekenland had, antwoordde u negatief om dan enkele vragen verder uw verklaringen te wijzigen en te stellen dat u ze ook al in Griekenland had (CGVS 2, p. 7). Wanneer gevraagd of u in Griekenland een poging had gedaan om medische hulp te krijgen voor uw psychologische aandoeningen, verklaarde u niet te weten waar u naartoe moest maar wel hebben rondgevraagd bij andere Palestijnse vluchtelingen (CGVS 2, p. 7). Dat u heden nog zou opgevolgd worden voor deze aandoeningen werd ook geenszins aangetoond. Zo kan u niks voorleggen over toekomstige afspraken (CGVS 2, p. 8), en verklaarde u dat er momenteel nog geen afspraak voor u gemaakt is (CGVS 2, p. 6). U verklaarde dat dit kwam omdat u van centrum zou moeten verhuizen (CGVS 2, p. 6). Dit is echter onvoldoende. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat uw medische problemen niet van die aard zijn dat u ervoor niet in Griekenland geholpen zou kunnen worden.

Met betrekking tot de algemene situatie in uw wijk die u als gewelddadig en zeer slecht beschrijft, dient te worden opgemerkt dat, waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en meer bepaald de wijk Achernun, het slachtoffer worden van discriminatie, racisme, geweld of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Bovendien dient te worden opgemerkt, dat wanneer u gevraagd werd waarom u niet naar een andere wijk in Athene bent gegaan om u daar te vestigen, antwoordde u dat u naar België wou komen en negens anders naartoe wou gaan dan België (CGVS 1, p. 22). Toen daarop gevraagd werd of u überhaupt een poging had ondernomen om u elders in Athene of Griekenland te vestigen, gezien de wijk zo gevaarlijk zou zijn, antwoordde u negatief (CGVS 1, p. 22).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.”

Het feit dat u er niet voor terugdeinst om mensen aan te spreken in de zoektocht naar een job en deze ook effectief vindt in Griekenland, toont uw zelfredzaamheid aan. Ook in Turkije vond u makkelijk werk als kapper en werkte u in fabrieken (CGVS 1, p. 6) en zelfs in België werkt u als kapper (CGVS 2, p. 2). U verklaarde daarnaast ook financieel ondersteund te worden door een jongen in Griekenland, die uw ticket naar België betaalde en boekte (CGVS 1, p. 16).

Bovendien heeft u kort na het toekennen van de vluchtelingenstatus op 07/06/2023 (Aanvraag derde landen Griekenland) – zo'n 6 maanden nadien reeds – Griekenland verlaten in december 2023 (CGVS 1, p. 14). Dat u aldus reeds korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent, getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en uw rechten ginds te doen gelden. Dit wordt enkel bevestigd wanneer u antwoordt op de vraag of u eigenlijk ooit hulp hebt gezocht voor uw problemen in Griekenland, en u antwoordt: "Nee ik heb gekozen om naar België te komen." (CGVS 1, p. 20).

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest door diefstal, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen in *tempore suspecto* en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De identiteitsdocumenten en andere documenten van u en uw familie uit Palestina, staven hoogstens uw herkomst en identiteit, hetgeen heden niet wordt betwist. De foto's van uw gezin, hun leefomstandigheden in Gaza, voegen evenmin iets toe daar in uw hoofde de vrees ten aanzien van Griekenland dient beoordeeld te worden. Met betrekking tot Griekenland legde u enkel een document met betrekking tot het openen van een rekening bij een bank in Griekenland neer, dat overigens niet eens op uw naam staat waardoor het bovenstaande argumentatie op geen enkele wijze weet te wijzigen. Uw medische verslagen werden reeds eerder besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden terugggezonden naar uw land van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij twee arresten van de Nederlandse Raad van State (bijlagen 3-4).

2.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u mogelijks zou kampen met psychologische problemen. Deze zouden het gevolg zijn van uw moeilijke reisweg naar België en de situatie in Gaza. U zou hiervoor eerder in behandeling zijn geweest. U legde ter staving een kopie van een attest van een psycholoog, d.d. 31/03/2025 neer, waarin staat vermeld dat u twee weken op consultatie bent geweest en dat symptomen van depressie en PTSD werden vastgesteld. Dient evenwel te worden opgemerkt dat u niet in concreto aantoonde op heden nog steeds te kampen met psychologische problemen. Wanneer aan het begin van het persoonlijke onderhoud gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat alles goed met u ging (CGVS 1, p. 2) Ook bij aanvang van het tweede interview verklaarde u hetzelfde (CGVS 2, p. 2). Bovendien dient te worden vermeld dat wanneer uw mogelijke psychologische problematiek besproken werd, en u gevraagd werd hoe u zich nu voelde, u verklaarde dat u zich goed voelde (CGVS 2, p. 4). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Door in het verzoekschrift louter te wijzen op de psychologische kwetsbaarheid van verzoekende partij wordt op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk gedaan aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door verzoekende partij aangehaalde psychische problemen en het desbetreffend bijgebrachte psychologisch attest d.d. 31 maart 2025 (kopie). Evenmin brengt zij enig medisch en/of psychologisch attest bij dat van aard is een ander licht te werpen op voormelde bevindingen. Hoewel verder kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza en het verlies van haar familieleden een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 7 juni 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 07/06/2023 tot 06/06/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 30/06/2023 tot 29/06/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 8; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.3.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.6. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* verklaart verzoekende partij dat zij bij haar aankomst in Griekenland beschoten en geslagen werd door de politie (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 6) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, doet verzoekende partij geen concrete, soortgelijke ervaringen gelden.

2.3.7. Voorts kan aan de door haar voorgehouden problemen in Griekenland met de tussenpersoon van de smokkelaar niet het minste geloof worden gehecht, gelet op haar vage en bovendien tegenstrijdige verklaringen hierover. De Raad sluit zich immers aan bij volgende motivering in de bestreden beslissing, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: *“Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met de tussenpersoon van de smokkelaar, zijn ongeloofwaardig. Wanneer u gevraagd werd om alles te vertellen over de problemen die u met de smokkelaar had, verklaarde u vaagweg dat u afgeperst werd en geld onder dwang moest geven (CGVS 1, p.20). Ook toen u verderop specifiekere vragen over uw problemen gesteld werden, bleven uw antwoorden even beperkt en vaag. Zelfs wanneer uw advocaat tussenbeide komt en zelf een aantal vragen begint te stellen blijft u bijzonder vaag en kort en stelt u dat het in Athene plaatsvond was en door jaloezie gemotiveerd werd, maar slaagt u er niet in om concreet te stellen wat er met u gebeurd is. Wanneer u gevraagd werd om toch specifieker te zijn en dat u meer details moet kunnen geven over wat er gebeurd is, antwoordde u dat u details aan het geven was (CGVS 1, p. 21). Los van het feit dat uw verklaringen te beperkt en vaag zijn, zijn ze bovendien ook nog tegenstrijdig. Tijdens het eerste onderhoud bij DVZ, verklaarde u op Facebook met de dood bedreigd te zijn geweest door de smokkelaar 1 maand na aankomst op Samos (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat de dreigingen enkel via via verliepen en dat u de personen die hij stuurde overigens ook niet kende (CGVS 1, p. 21). Toen u met deze discrepantie in uw verklaringen werd geconfronteerd, verklaarde u plots dat hij u nooit via Facebook heeft proberen bereiken (CGVS 1, p. 21). Bijgevolg kan er aan uw bewering problemen te hebben gehad met uw smokkelaar geen geloof worden gehecht.”*

2.3.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort, dewelke nog steeds geldig zijn (respectievelijk tot 06/06/2026 en 29/06/2028) (zie notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 8 en 10; verklaring DVZ, vragen 23 en 27; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (*ibid.*)).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten omdat deze in de tas zaten die gestolen werd in Brussel (verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 8-10), stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen enkel begin van bewijs voorlegt. Evenmin deed zij van deze diefstal aangifte (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 9-10). Nochtans zaten in de tas niet alleen haar Griekse documenten, maar ook haar Palestijns paspoort, kledij en 500 euro. Haar verklaringen over deze diefstal overtuigen dan ook geenszins. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 06/06/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden

overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder kan worden aangenomen dat verzoekende partij in Griekenland wel degelijk beschikte/beschikt over een fiscaal registratienummer (AFM), in tegenstelling tot wat zij zelf beweert (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 12), en aldus toegang had/heeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Immers blijkt uit de voorliggende informatie dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen, hetgeen *in casu* het geval is, automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Inzake het sociaal zekerheidsnummer (AMKA) wijst de Raad erop dat blijkens de verklaringen van verzoekende partij zij nooit een AMKA aanvraag (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 12; notities CGVS d.d. 08/05/2025, p. 4-5), waardoor het feit dat zij hiervan nooit in het bezit is gesteld geheel te wijten is aan haar eigen nalaten. Zij het overigens opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat in Griekenland iedereen sprak over AFM en AMKA maar dat ze dit niet aanvraag omdat ze het mentaal moeilijk had en depressief was (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 12), terwijl ze tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud voorhield dat zij niet op de hoogte was van het bestaan van een AMKA en dat niemand haar erover had verteld (notities CGVS d.d. 08/05/2025, p. 5). Verder toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren.

2.3.9. Waar verzoekende partij tijdens haar persoonlijke onderhoud gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, taalonderwijs, gezondheidszorg en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 13-20; notities CGVS d.d. 08/05/2025, p. 4-8), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij in Griekenland wel degelijk beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij in staat was om bepaalde stappen te ondernemen om werk te vinden en in haar levensonderhoud te voorzien.

In de bestreden beslissing wordt evenwel terecht vastgesteld dat de verklaringen van verzoekende partij over haar zoektocht naar werk, taallessen en medische zorg geen blijk geven van daadwerkelijke, ernstige pogingen om haar rechten desbetreffend in Griekenland te doen gelden.

Inzake haar pogingen om werk te vinden, wordt door verwerende partij dienstig op het volgende gewezen: *“Vooreerst weten uw verklaringen over de moeilijkheden die u zou hebben gehad met het zoeken naar werk in Griekenland, niet te overtuigen. Tijdens het eerste interview bij DVZ verklaarde u in Griekenland naar werk te hebben gezocht maar geen werk te hebben gevonden (Vragenlijst DVZ, infopunt 33). Daargelaten deze moeilijkheden slechts blote beweringen zijn en louter socio-economisch van aard zijn, bleek u tijdens het persoonlijke onderhoud plots alvast wel te hebben gewerkt als kapper in Griekenland (CGVS 1, p. 10; 13). Door persoonlijke problemen bent u echter uw job in het kapsalon na drie maanden verloren en beweerde u nadien geen job meer te kunnen vinden in Griekenland. Wanneer u daarop gevraagd werd welke stappen u heeft ondernomen om opnieuw werk te zoeken, antwoordde u dat u geen stappen ondernomen heeft als gevolg van uw mentale toestand (CGVS 1, p. 17), waar u geen enkel bewijs van weet voor te leggen (CGVS 1, p. 18). Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet voldoende inspanningen leverde om een job te vinden.”*

Evenmin ondernam zij ernstige pogingen om de Griekse taal te leren: *“U verklaarde ook dat het niet mogelijk was voor u om de taal te leren in Griekenland. Wanneer gevraagd welke pogingen u had ondernomen, verklaarde u door middel van een blote bewering die u op geen enkele wijze wist te staven, dat er geen scholen in Griekenland bestaan maar dat u wel geprobeerd hebt (CGVS 2, p. 8). Dit is echter onvoldoende. Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet voldoende inspanningen leverde om de taal te leren.”*

Betreffende haar bewering dat zij in Griekenland geen medische zorg kreeg voor de medische problemen waarmee zij kampte, worden voorts in de bestreden beslissing volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Uw verklaringen waarin u stelt moeilijkheden te hebben gehad bij het verkrijgen van medische hulp en medicatie in Griekenland (CGVS 1, p. 16), kunnen niet overtuigen. Wanneer u gevraagd werd of u iets van medische hulp had gezocht in Griekenland, liepen uw verklaringen sterk uiteen. Eerst verklaarde u dat u er aan had gedacht, maar dat er geen dokter is en dat u eigenlijk niks had gedaan en zonder zorg bleef (CGVS 1, p. 19). Verderop in het eerste onderhoud stelt u plots wel, door middel van een blote bewering die u opnieuw op geen enkele manier weet te staven, naar het ziekenhuis bent geweest, maar hier weggestuurd bent geweest omdat u geen tolk bij had (CGVS 1, p. 20). Los daarvan, weet u bovendien ook niet hoe het betrokken ziekenhuis heet waar u naartoe bent gegaan, noch waar ergens het in Athene gelokaliseerd was (CGVS 1, p. 20). Een dergelijk verloop van verklaringen leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering naar het ziekenhuis te zijn geweest in Griekenland. Het feit dat u daarbovenop ook niet weet of u eventueel in de toekomst geholpen zou kunnen worden in Griekenland voor uw medische problemen (CGVS 1, p. 19), leidt het CGVS ertoe te besluiten dat u – wederom – onvoldoende inspanningen geleverd hebt.*

Uw verklaringen over uw medische problemen zelf, weten ook niet te overtuigen. Wanneer gevraagd welke medische problemen u in Griekenland hebt gehad, antwoordde u vaagweg gezondheidsproblemen. Pas nadat de derde keer de vraag gesteld werd, antwoordde u dat uw arm genaaid is, u hoofdpijn had, diabetisch bent en koorts door uw verwondingen had (CGVS 1, p. 18). Wanneer gevraagd of u iets van medische documenten hebt om dit te staven legde u onder andere een document neer waarop gesteld werd dat u de griep had op 11 maart 2025, wat bijgevolg onvoldoende ernstig is. U legde ook documenten neer met betrekking tot uw hoofdpijnen. U verklaarde dat deze het gevolg waren van een val als kind toen u nog in Gaza was. Ook in Griekenland had u deze hoofdpijnen al. U liet het echter na om in Griekenland een dokter hiervoor te raadplegen omdat er geen organisatie zou zijn die u hiermee zou kunnen helpen (CGVS 2, p. 4). Dit is echter onvoldoende. Bovendien blijkt ook niet uit uw verklaringen dat u hiervoor verder in België zou worden opgevolgd, en blijkt uit het voorgelegde verslag dat verdere medische opvolging niet nodig is (attest 07/05/2024). U legde daarnaast ook een attest neer afkomstig van een klinische psycholoog waarin zou staan dat u mogelijks zou leiden aan een depressie en PTSD. Toen u de eerste keer gevraagd werd of u die psychologische problemen ook in Griekenland had, antwoordde u negatief om dan enkele vragen verder uw verklaringen te wijzigen en te stellen dat u ze ook al in Griekenland had (CGVS 2, p. 7). Wanneer gevraagd of u in Griekenland een poging had gedaan om medische hulp te krijgen voor uw psychologische aandoeningen, verklaarde u niet te weten waar u naartoe moest maar wel hebben rondgevraagd bij andere Palestijnse vluchtelingen (CGVS 2, p. 7). Dat u heden nog zou opgevolgd worden voor deze aandoeningen werd ook geenszins aangetoond. Zo kan u niks voorleggen over toekomstige afspraken (CGVS 2, p. 8), en verklaarde u dat er momenteel nog geen afspraak voor u gemaakt is (CGVS 2, p. 6). U verklaarde dat dit kwam omdat u van centrum zou moeten verhuizen (CGVS 2, p. 6). Dit is echter onvoldoende. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat uw medische problemen niet van die aard zijn dat u ervoor niet in Griekenland geholpen zou kunnen worden.”

De Raad stipt hierbij nog aan dat uit de voorliggende informatie blijkt dat ook begunstigen van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders.

Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-50; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35).

Aangaande de onveiligheid in de wijk waar zij in Griekenland verbleef, volgt de Raad de commissaris-generaal tevens waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *"Met betrekking tot de algemene situatie in uw wijk die u als gewelddadig en zeer slecht beschrijft, dient te worden opgemerkt dat, waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en meer bepaald de wijk Achernun, het slachtoffer worden van discriminatie, racisme, geweld of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer. Bovendien dient te worden opgemerkt, dat wanneer u gevraagd werd waarom u niet naar een andere wijk in Athene bent gegaan om u daar te vestigen, antwoordde u dat u naar België wou komen en negens anders naartoe wou gaan dan België (CGVS 1, p. 22). Toen daarop gevraagd werd of u überhaupt een poging had ondernomen om u elders in Athene of Griekenland te vestigen, gezien de wijk zo gevaarlijk zou zijn, antwoordde u negatief (CGVS 1, p. 22)."*

In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij dat zij te weinig stappen zou hebben ondernomen om haar rechten in Griekenland te doen gelden, doch zonder concrete, overtuigende argumenten aan te halen die afbreuk kunnen doen aan bovenstaande terechte en pertinente vaststellingen.

Waar in het verzoekschrift nog wordt opgeworpen dat verzoekende partij enorme obstakels ondervond bij het huren van een woning, merkt de Raad op dat verzoekende partij zonder meer aangaf dat zij, nadat zij na de toekenning van de vluchtelingenstatus het opvangcentrum van Samos diende te verlaten, bij haar aankomst in Athene een woning samen met anderen huurde (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 13). Uit haar verklaringen blijkt nergens dat zij in Griekenland dakloos was. Daarnaast blijkt evenmin dat zij pogingen ondernam om een ander onderkomen te vinden door zich bijvoorbeeld te richten tot huurorganisaties, hulporganisaties en/of overheidsinstanties.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 7 juni 2023 en verliet zij Griekenland reeds in december 2023 (zie notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 14; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (*ibid.*)). Dit wordt bovendien bevestigd door haar antwoord op de vraag of zij eigenlijk ooit hulp heeft gezocht voor haar problemen in Griekenland: *"Nee ik heb gekozen om naar België te komen"* (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 20). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taallessen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, taallessen en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.3.10. Verzoekende partij maakt verder niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij, doch zonder dat enige concrete verduidelijking wordt gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Evenmin wordt enig medisch en/of psychologisch attest bijgebracht inzake haar actuele gezondheidstoestand. Zij toont dan ook niet aan dat zij kampt met medische en/of psychische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Evenmin wordt aangetoond dat zij nood heeft aan zware zorg en/of een

complexe monitoring. Uit het psychologisch attest d.d. 31 maart 2025 en de medische stukken inzake haar hoofdpijnen en het feit dat zij op 11 maart 2025 de griep had (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 3) kan zulks althans niet worden afgeleid. Zij stelt in haar verzoekschrift nog dat zij psychologische begeleiding nodig heeft en in België wel de nodige behandeling krijgt voor haar mentale problemen, doch legt niet het minste bewijs voor waaruit blijkt dat zij heden in België psychologisch wordt opgevolgd. Hoewel verder op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza en het verlies van haar familieleden een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zo blijkt uit haar verklaringen dat zij er niet voor terugdeinst om mensen aan te spreken in de zoektocht naar een job en deze ook effectief vond in Griekenland. Nadat zij een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, ging zij in Athene in een kapsalon aan de slag als kapper, hetgeen haar in staat stelde haar huishuur te betalen, eten te kopen en geld te sturen naar haar familie in Gaza (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 13-14). Zij zou haar job zijn kwijtgeraakt omdat zij zich niet meer kon concentreren door het overlijden van haar familieleden op 23 november 2023 (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 17), doch blijkt uit haar verklaringen dat zij niettemin nog het haar knipte van een jongen die zij was tegengekomen op straat en die zij kende uit het kapsalon (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 16-17). Deze jongen boekte en betaalde vervolgens haar ticket naar België (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 14 en 16-17). Ook in Turkije werkte zij als kapper alsook in fabrieken (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 6). Zij het ten slotte herhaald dat verzoekende partij er tevens in slaagde een Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waarvoor bepaalde stappen ondernomen dienen te worden door de begunstigde om internationale bescherming, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS d.d. 21/03/2025, p. 10-11). Hieruit blijkt dan ook dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft en dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen.

2.3.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

Dient tevens te worden herhaald dat verzoekende partij nog steeds in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, waardoor de verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* niet dienstig is.

2.3.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Nederlandse Raad van State (zie bijlagen 3 en 4 van het verzoekschrift) is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: *“De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De identiteitsdocumenten en andere documenten van u en uw familie uit Palestina, staven hoogstens uw herkomst en identiteit, hetgeen heden niet wordt betwist. De foto’s van uw gezin, hun leefomstandigheden in Gaza, voegen evenmin iets toe daar in uw hoofde de vrees ten aanzien van Griekenland dient beoordeeld te worden. Met betrekking*

tot Griekenland legde u enkel een document met betrekking tot het openen van een rekening bij een bank in Griekenland neer, dat overigens niet eens op uw naam staat waardoor het bovenstaande argumentatie op geen enkele wijze weet te wijzigen. Uw medische verslagen werden reeds eerder besproken.”

2.3.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.3.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT